

ת"פ 21134/10 - מדינת ישראל נגד סרגי אברמוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תאריך 10.9.2014

ת"פ 21134-10-13 מדינת ישראל נ' אברמוב(עציר)

בפני כב' השופט יהודית אמסטרדם
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלכסנדרה קרא
נ' סרגי אברמוב
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד בועז קניג

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מביצוע העבירה המויחסת לו בכתב האישום: הוצאה - עבירה לפי סעיף 448 סיפה לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

א. פתח דבר

1. הנאשם הוואשם בביצוע עבירה של הוצאה בכתב ששליח אש בمزيد במטרה לפגוע בבני אדם.
2. על פי הנטען בכתב האישום, בליוו של הנאשם גמלה החלטה להוציא את דירת מגוריו של מכרו - ששון גניס (להלן: "הმთლიონ") הממוקמת בקומת הרביעית והאחרונה של בניין מגורים ברח' ابن גבירול 29 בתל אביב (להלן: "הדירה").

אשר על כן בתאריך 27.9.13 שעה 04:00 או סמוך לכך הוא הגיע לדירה כשהוא מצויד בכבלים ובחומר דליק.

ה הנאשם קשור באמצעות כבילים את שתי הדלתות החיצונית של הדירה בכוונה למנוע מהשוהים בדירה לצאת ממנה, ולאחר מכן שפר חומר דליק סמוך לדלת הכניסה לדירה.

עקב נביחת כלבו של המתלוון הלה התעוור, וכשניסה לבדוק מה קורה, הוא הבחן מחלון צדי בנאי הניצב בחדר המדרגות. הוא החליף עמו חילופי דברים קצרים מעבר לדלת הדירה, ולאחר מכן הנאשם שלח אש בפתח הדירה, ונמלט מהמקום.

ה אש אחזה בדלת הדירה והתפשטה לחדר המדרגות.

עמוד 1

עشن היתמר מן הבניין, ושוטרים שניצבו במתחם הלונדון מניסטוර הבחינו בו, וניגשו ב מהירות לבניין, ועלו לדירה. בשלב זה טרם עלה בידי המתلون ובת זוגו לפתח את הדלת ולצאת מהדירה.

האם שהוצאה כובתה בתחילת בציגור מים שהיה בדירה, ולאחר מכן באמצעות כוחות כבוי אש. כתוצאה מהחצתה עלתה באש דלת הדירה, וכן נגרם נזק לחדר המדרגות.

ב. התשתיות הריאלית עליה מtabסת התביעה

3. עדותו של רס"ל סיף קבלאן אשר ערך דו"ח פועלה (ת/4) לפיו הוא מוצב במתחם הלונדון מניסטוור, כאשר הבחן כי מבניין מולו, מיתמר עשן שחור. הוא מיהר לבניין ועלה לעבר הדירה, ובשלב זה עשן שחרור מילא את חלל חדר המדרגות עד לגובה המותניים. העד שמע את המתلون ובת זוגו מנסים לפתח את הדלת ללא הצלחה.

השוטר ניסה לבועט בדלת על מנת לפתחה, אך גם זאת לא הצלחה. למרבה המזל הייתה דלת יצאה נוספת הפונה לגג הבניין ואotta הצליח המתلون לפתחה, ולחוץ את עצמו ואת בת זוגו.

המתلون מסר לרס"ל קבלאן כי שמע את כלבתו נובחת והוא התעורר והשקייף מבעד לחalon הפונה לחדר מדרגות. הוא הבחן בבחור ששמו סרגי ושאל למשעו, והלה השיב: "**אני אישרוף אתכם**" והדליק אש.

המתلون מסר פרטים על סרגי, לפיהם בעלותו קיוסק ברח' קינג ג'ורג' 62 פינת דיזנגוף, מתחת למילון "אופיר".
עוד לדברי המתلون, דודי - שליח בפייה הצמודה לקיוסק שבבעלות הנואשם סקס'ר בינויים, ועל כן סרגי ניסה לשrho את ביתו.

מזכירים שערק העד (ת/5 ו-ת/6) עליה כי לאחר שהעשן התפזר הוא הבחן בכבול ברזל בין שתי הדלתות באמצעות נקשרו הדלתות.

רס"ל קבלאן תפס את הכבול (כמפורט בת/9) וציין בזיכרון, כי יש לשלוח את הכבול למעבדה ביולוגית של מז"פ לבדיקת ד.ג.א.

בפועל, הכבול לא נשלח לבדיקה.

עדותו של דניאל גלבזקי

4. העד גלבזקי משמש מנהל מח' מניעת הונאות באגף הבדיקות של חב' פרטנר תקשורת בע"מ (להלן: "חב' פרטנר"). באמצעות עד זה הցנו בפני ביהם"ש פלטימן שהופקו על ידו ממאגרי המידע הממוחשבים של חב' פרטנר.

מתועדה בדבר רשומה מוסדית שערק העד (ת/14) עולה, כי בעת הפקת פלט האיקונים של שיחות יוצאות או כניסה מתבצע ניתוח אוטומטי של קודי האתרים הסלולריים וכותבם (ראן: סעיף 3 לת/14).

באמצעות העד הוגש דיסק מחקר התקשות (ת/15) והחומר המצוי בדיסקט (ת/15/א).

העד הקפיד להגדיר את תפקידו, וטען כי הוא אינו מהנדס בחברה ועל כן לא יכול לומר באופן מוסמך באיזו אנטנה נקלטת כל שיחה. מאחר והוא בעל נסיוון של 16 שנות עבודה, הוא ציין כי באופןה שברוחב קפלן 12 יכולות להקלט שיחות שבוצעו ברוחב שאל המלך וויצמן 1.

עדותו של רס"ב אלכסנדר ריינר

5. העד ריינר ערך עימות בין המטלון לנואם (ת/3).

במהלך העימות אישר הנואם כי הוא מכיר את המטלון.

הנואם לא שלל את טענת המטלון כי הם התראו 12 שעות לפני הוצאה.

הן המטלון והן הנואם הכחישו כי קיים סכוסר ביניהם.

המטalon אמם טען כי עבר למשאי הוצאה הוא ראה את הנואם ליד דלת דירתו, ואף שוחח עימו קצר, וכן הוא ראה אותו מתכווף ומclin דברים. לאחר מכן הנואם הדליק את החומר שהוא שפה מסביב לדלת הדירה.

הנואם הכחיש את דבריו של המטלון, ובטעמו בדברי הבל.

כאן יוער, כי המטלון לא התייצב בבית המשפט למתן עדות.

עוד עליה מדברי העד ריינר כי לא זומן חוקר שריפות למקום האירוע במועד בו נעשה נסיוון להוצאה את הדירה.

6. המטלון ובתו זוגו לא התייצבו למתן עדות.

בית המשפט דחה דיונים לצורך שמיית עדותם. ראו: פרוטוקולים של ישיבות ביהם"ש בתאריכים 25.6.14, 23.6.14 ו-14.9.14.

7. מזכיר שנערך ע"י רס"ל שלמה שלגית מtarיך 3.10.13 עולה כי אודיליה בת זוגו של הנואם במועד האירוע סיימה ליטול חלק בעימות עם הנואם, וזאת לטענתה עקב חששה מפני כמפורט בת/13: "לדבריה יש לה ילד בן שש שהיא פוחדת שמא יפגע החשוד בילד. לדבריה, אם הוצאה את הדירה של החבר שלא שנון ושנון גבר, היא הרבה יותר פגיעה ממנו מאשר עם ילד בבית ולכן יוכל לפגוע בה יותר קלות. ממה שמסרה אינה מוכנה לקחת את הסיכון מאחר ופוחדת לחימם שלה, ולא מוכנה לבצע את העימות"

למותר לציין שגם עדה זו לא התייצבה למתן עדות.

ג. גירושו של הנאשם במשטרה

8. בהודעה מתאריך 1.10.13 שעה 12:44 (ת/1) הבהיר הנאשם כי ביצע את מעשה הרצפה המזוהה לו. הנאשם אישר כי הוא בעלו של קיוסק ברח' קינגן ג'ורגן 52 בת"א, וכי שהה בchnoto ביום האירוע (27.9.13) עד שעות חסיכה. אז לטענתו, הלא לבקר את אימו המתגוררת ברח' המעלג 14 ברמת גן, אלא שהוא רב עם אימו, ועל כן בהמשך ישן בפארק הקרוב לקניון איילון.

לדבריו, חברו דודי העובד בפייצה הקרובה לקיוסק שלו הסיע אותו ברכבו לבית אימו ברמת גן.

ה הנאשם אישר כי הוא מכיר את המתלונן מזה לمعלה משנה, וכי הם היו פעמיים יחד כי הוא ובת זוגו ישנו בבית המתלונן. הנאשם אף אישר איפוא כי הוא מכיר את מקום מגוריו של המתלונן, וכי ביקר בפעם האחרונה את המתלונן כשבוע לפני חקירותו במשטרה.

ה הנאשם הבהיר כי בלילה האירוע הגיע לבית המתלונן.

לדבריו, ביום המתלונן מהוווה עבورو "כלום" (ת/1 עמ' 2 ש' 60).

9. בחקירותו השנייה מתאריך 3.10.14 (ת/2) חזר הנאשם והבהיר את החשדות נגדו, אך לא היה לו הסבר מדוע המתלונן העלייל עלייו, קטענותו.

ה הנאשם לא מסר עדות בביהמ"ש, ושמר על זכות השתייקה.

בא-כוחו ניסה בסיכוןיו להסביר את גישת הנאשם כלשונו:

"חשש הנאשם שהוא עקב לחץ המדינה בעת עמידתו על דוכן העדים (לחץ אשר טבעי

ומוביל לא רק לאשמים אלא גם לזכאים, וגם לאלו אשר כלל אינם מואשמים בדבר

יכשל בלשונו".

ד. טענה "אין להסביר לאשמה"

עמוד 4

10. בהתום פרשת התביעה עתר ב"כ הנאשם לבית המשפט לקבע כי אין על מרשו להשב לאשמה ולזכותו מביצוע העבירה המיוחסת לו.

ב"כ הנאשם תמרק טענותו בכך שהמתلون ובת זוגו לא העידו בבית משפט.

ב"כ המאשימה התנגדה לבקשתו, וטענה כי יש להפעיל במקרה דנן את החריג לעדות שמיעה" וזאת לפי כלל ה"レス גסטה" "RES GESTAE", וכל זאת על פי ע"פ 7293/97 ע אמר ז אפר ואח' ב' מ' פ' נ' ב(5) 460 (להלן: "פרשנות ז אפר").

11. בית המשפט דחה את בקשה ההגנה להורות כי אין על הנאשם להשב לאשמה, וצין כי הנימוקים ימסור את נימוקיו בהכרעת הדין ולהלן הנימוקים:

כבר נקבע לא אחת כי בית המשפט לא יטה אוזן קשบท לטענה שלפיה "אין להשב לאשמה", אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום.

ראיות בסיסיות לעניין זה אין ממשמען ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשותה על אתר, אלא ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית המעבירת את נטל הבאת הראיותמן התביעה לנאים (ראו ע"פ 76/732 מ' ב' כחלון פ' 1 לב(1)).

כמו כן נקבע:

"בשלב זה אין איפוא לדקדק כחות השערה ולערוך בדיקה מסועפת אם אכן הוכח לכואורה כל פרט שלויל לכל יסוד שני הנזכרים בגדרי עובדות כתוב האישום, מכאן שאין די בראיות לכואורה באשר ליסודות המרכזים של האישום". (ת.פ/ ירושלים) 2184/06 מ' נ' יעקב מרגולין (פורסם במאגרים 28.1.2009).

הביקורת הציגה בתום פרשת התביעה תשתיית ראייתית דלה אך היה בה להעביר את נטל הבאת הראיות לנאים.

שונה בתכלית המצב בסיום משפט כאשר נטל הוכחה שבו חybת התביעה לעמוד ובמידה של מעלה מספק סביר, ואין די בהוכחה לכואורה.

ה. דין

12. הנאשם שמר על זכות השתקה ולא מסר את עדותו בבית המשפט.

בחקירהו במשטרת אמר הוא כפר במיחס לו.

באת כוח המאשימה גורשת כי על אף או התייצבות המתalon, ניתן לקבל את אמרתו שניתנה מחוץ לכותל בית משפט לרס"ל סיף קאבלן, וזאת מכוח כלל "レス גסטה".

לדבריה, העד שwon גדים נעדך מבית המשפט - משמע אין זמינות לעד זה, וכן לדעתה, עומדת התביעה ב מבחון השני של כלל "レス גסטה" בכך שהדברים נמסרו בתגובה לאירוע שגרם למATALON התרגשות ו/או צעוז - הצעת דלת ביתו בשעה 3 לפנות בוקר. למATALON לא היה זמן לתמן את אמרתו, והאמירה הינה חלק בלתי נפרד מהאישור של כיבו האש.

בא כוח הנאשם הרחיב בסיכון את התנגדותו לקבלת אמרת המתalon כחריג לכל עדות השמעה, והצדק עימנו.

קבלת "עדות שמעה" ללא証據 נגידת מעורר חשש לאפשרות שמוסר האמרה אינם מהימן או שתוכן אמרתו אינם תואם את המציאות, שכן זיכרונו בגדי בו.

13. בפרשׂת זו אפרן בית המשפט העליון בשאלת אם ניתן לקבל אמרה שנמסרה מחוץ לכותל בית המשפט אשר מהוות "עדות שמעה", וזאת במסגרת כלל "レス גסטה".

שם נרשם בפנקס על ידי מתנדב הוועדה טלפונית של אשה אלמוני שמסרה מספר רכב שבו ישבו שודדים. שמה של האלמוני לא נרשם, וממילא לא ניתן היה להיעידה.

קייםים חריגים בחוק ובפסיקת המתירים קבלת "עדות שמעה" כראיה קבילה במשפט. חריגים אלו מכשירים ראיות שאין מכך ראשון, אך זאת בשל אופיין המיחיד, כאשר טמון בהן בטחון למהימנות האמרה באופן שמייג את החששות שצוינו לעיל.

כלל "レス גסטה" מאפשר לקבלת אמרה ספונטנית, כשלמוסר האמרה לא הייתה שhort לארגן את גרטטו ולמסור גרסה מסולפת בשל סמכות הזמן. וכך גם פוחת החשש שתוכן האמרה אינו מדויק עקב שכחה.

ההלכה הפסוכה מדגישה שתי נסיבות עיקריות:

א. מסירת אמרה בו זמנית או בסמוך לאירוע אליו היא מתייחסת.

ב. להיות האירוע אליו מתייחסת האמרה - מרגע ומסעיר.

יחד עם זאת, יש לפרש את כלל "レス גסטה" פירוש מצמצם באופן שיתיחס למצבים שלא קיימת אפשרות אובייקטיבית להביא את מוסר האמרה.

בפרשת ז'אפר לא הייתה כאמור אפשרות להביא את האלמנית מוסרת האמרה לבית המשפט.

לא כך בענייננו:

המתلون מתגורר בישראל כנראה בעיר רاسل"צ (הפרטים נמסרו לב"כ התביעה על ידי בנו).

ב"כ המאשימה שוחחה עם המתلون, והוא התחייב לבוא לתחנת המשטרה לקחת את זימון בית המשפט, וכן הבטיח מאוחר יותר להתיצב בבית המשפט, והוא לא עשה את שני הדברים.

המשטרה איתה את מספר הטלפון שלו, אך לא הייתה לה כתובת עדכנית שלו.

אין ספק שבשקייה סבירה יכולה הייתה המשטרה לאתר את כתובתו של המתلون, למסור לו הזמן, ולפנות לבית המשפט לקבל צו הבאה, כפי שנעשה לא פעם בתיקים אחרים.

-domini, שהמשטרה לא הייתה ברצינות יתרה לתקין דן, וזאת על אף שמדובר בעבירה חמורה ביותר שהעונש בצדיה הוא 20 שנות מאסר.

סעיף 10א' לפקודת הראות תשל"א-1971 מאפשר הגשת א默ות שנמסרו מחוץ לכותלי בית המשפט על ידי עד שלא התיצב להעיד, אך זאת בקיים תנאים מסוימים: שלא ניתן להביאו לבית משפט מסום שאינו בחיים או לא ניתן למצאו, וזאת כשבית המשפט שוכנע שבנסיבות העניין עולה אמצעי פסול לשימוש להבניה או למנוע את העד מתמן עדות.

14. כל האמור לעיל מתייחס גם לעדות בת זוועו של המתلون שנאמר כי התגורה באשדוד ובראה בתל אביב, כאשר יכול ויזיה את הנאשם אם ראתה אותו, שהרי הנאשם בעדותו ציין כי ישן בבית המתلون.

יש טעם בהנגדות בא כוח הנאשם להגשת א默ת המתلون בפני רס"ל קאבלן כאשר לא ברורה אי התיצבות המתلون, אם מחמת גחמה, אם לאו וכאשר המשטרה לא פעולה שקייה סבירה כדי להביאו.

פעמים רבות עדים מעוניינים להתיצב בבית המשפט, וכופים זאת עליהם, והכל על מנת לאפשר לנายนם ולבאוי כוחו לחקור את אותם עדים בחקירה נגדית.

החקירה הנגדית היא אמצעי דויני חשוב לבחינת אמינות גרסת העד, ומדובר במקרה ייעיל לגילוי האמת (ראו: ע"פ 5329/98 דיג'אני נ' מ' פד' נז(2) 273, 2003).

לאור כל המקובל לעיל, אני קובעת כי אין מקום במקרה דנן לקבל את א默ת המתلون מחוץ לכותלי בית המשפט.

15. זאת ועוד, לא ניתן היה באמצעות העד גלווצקי שאינו מהנדס היכול ליתן תשיבות מוסמכות בקשר לאICON הטלפוני, לקבוע מעבר לכל ספק סביר שה הנאשם אכן שהה בזירת האירוע בעת ביצוע הוצאה לצורך קר, היה על

התביעה להביא מומחה שיקבע כי תחנת הבסיס הסלולי אכן מכסה את זירת האירוע. הסבריה של התביעה כי הנאשם סגר את מכשיר הטלפון הסלולי ועל כן ישנים אותו מצאים בת/15א - לא יכולים לבוא מפי התביעה אלא מפי של עד מומחה.

16. בשולי הדברים אני מצינית כי כאשר בית המשפט הורה לב"כ הנאשם שלא להגיש פסקי דין המתיחסים למהימנותו של המתלוון - לא היה מקום מכך לככלול פסקי דין אלו כמו גם פרויקט מגליון הרשעות קודמות של המתלוון בבחינת עקיפות החלטת בית המשפט.

כבר נאמר לא אחת בהלכה הפסוקה כי קיום עבר פלילי של עד אינו מאיין את משקלה של העדות, יוכל שלא לערער כלל את אמינותה (ראו: ע"פ 5391/07 אבי כהן ב' מ"י (פורסם במאגרים - 31.12.07), וכן הפסיקת המופיעה שם, בעמ' 8).

17. התשתית הראייתית שהוצגה על ידי התביעה אינה מבוססת את ביצוע העבירה על ידי הנאשם.

המאמינה לא עדשה בנטל המotel עליה ולא הוכיחה את אשמתו מעל לכל ספק סביר.
אשר על כן אני מזכה את הנאשם מביצוע העבירה המיוחסת לו.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ד, 10/09/2014 במעמד הנוכחים.

יהודית אמסטרדם, שופטת